

el Periòdic BUSINESS

L'ACTUALITAT ECONÒMICA DEL PRINCIPAT

Pere Brachfield
Pàg 3

Els registres de morosos privats i públics

Jaime Mesas
Pàg 3

Consultori fiscal

França tria el Caos Controlat. Anticipant els següents moviments

Els francesos no volen que els governi un bloc

Àlex Fusté

@AlexfusteAlex

Economista cap del Grup Andbank

S'han celebrat els resultats electorals de França com si hi hagués hagut un gran guanyador quan, en realitat, l'electorat ha mostrat una clara intenció de no ser governat per cap bloc específic, sigui d'esquerra, centre o dreta.

L'assemblea nacional serà dominada per tres blocs a parts gairebé iguals. Veuran xifres variades en xarxes sobre escons, la majoria errònies. Els dic com queda l'Assemblea: 180 escons per al bloc d'esqueres (França Insubmisa, socialistes, verdes i comunistes), 162 escons per al grup de Macron (Ensemble), i 143 per al Reagrupament de Le Pen.

Puc dir, sense por d'equivocar-me, que te-

nim un Parlament "penjat" en la 5a República, amb cada grup molt lluny (massa) dels 289 escons necessaris per a formar un govern de bloc. Ara li toca al president desfer la malifeta, i podria procedir de tres formes:

1. Un govern en minoria de l'esquerra: Si tira endavant, aquest bloc intentarà adoptar programa d'impostos i despeses que probablement resulta en una explosió del spread OAT-Bund, així com una caiguda important del Equity francès (especialment els valors considerats com a "víctimes nacionals", per ser els més exposats a la política francesa). Es pot governar en minoria? Jean-Luc Mélenchon ha suggerit governar mitjançant decrets, emparat en l'article 49 de la Constitució. Tanmateix, això crearia un entorn polític molt inestable. No és la millor manera de governar fer-ho a base de decrets. Cada nova llei estaria exposada a una moció de No-confiança (on Melanchon necessitaria almenys 100 abstencions de la resta de blocs si vol sortir airós). Això és tranquil·litzador des del punt de vista del mercat. Si bé la Constitució et permet governar via decrets, hi ha límits reals per a aquesta pràctica.

2. Una coalició de Centre (sense l'esquerra Insubmisa): L'aritmètica afirma que això és possible. El LFI de Melanchon i el RN

Passa a la pàgina següent

Pàg 2

Myandbank retorna el 3% de les compres amb targeta per reinvertir-los en una cartera automatitzada

La reinversió es farà automàticament cada mes a la cartera que tingui contractada segons el seu perfil de risc

Pàg 4

Increment del 7,6% de la despesa en ordre públic i seguretat

Segons publica el Departament d'Estadística, aquest import suposa el 6% del liquidat total de les administracions

Pàg 4

El preu de la gasolina augmenta respecte a l'any passat

El preu mitjà de tots els carburants ha disminuït el mes de juny, però ha crescut respecte al juny de 2023

myandbank

***Fins al 31 d'octubre el 3% del que gatis cada mes amb la teva targeta s'ingresarà a la teva cartera automatitzada**

**Import màxim a abonar: 30 € mensuals*

Ve de la pàgina anterior

de Le Pen van sumar en conjunt 220 diputats, cosa que significa que hi ha 330 escons basculant al voltant del centre polític. De prosperar, els inversors donarien la benvinguda a aquesta solució, donant lloc a un estrenyiment del spread OAT-Bund i un petit ral·li del equity (5%-10%). Per descomptat, aquesta possibilitat no és fàcil d'armar. La tradicional falta de cooperació política a França no la recolza, i existeixen profundes diferències entre aquests partits de "centre" sobre qüestions clau com el paper de l'energia nuclear en el mix energètic francès, o la reforma en l'edat de jubilació. No obstant això, si alguna vegada hi ha hagut un moment adequat per al pacte (i les cessions), és precisament aquest. Ses senyories són conscients (crec) i això augmenta les possibilitats per a aquesta solució centrista, en la meua humil opinió.

3. Govern tecnòcrata: Aquesta serà la tercera opció de Macron. Si finalment cap de les dues opcions anteriors veu la llum, el president buscarà nomenar un govern de naturalesa tecnòcrata liderat, probablement, per un primer ministre no polític i amb un mandat estret que li permeti passar només lleis com el pressupost (i poca cosa més). Aquesta solució hauria d'estendre's per almenys un any i, al meu entendre, resultaria en un efecte favorable per als actius francesos: estrenyiment tant en la prima de risc del bo OAT com en el Equity.

Assignant possibilitats a cada escenari, crec que el 2 i el 3 s'emporten la majoria, amb un 35% de probabilitat cadascun. Per què?

Com ja anticipés Giuseppe Tomasi en la seva novel·la *El Gatopardo*, "Tot ha de canviar perquè res canviï".

En aquesta obra inspirada a la Itàlia del segle XIX, un dels personatges, un noble anomenat Falconeri, diu aquesta frase per a justificar el seu suport a les forces revolucionàries de Garibaldi, malgrat pertànyer a l'aristocràcia que tradicionalment s'oposava als canvis. Amb aquesta cita, l'autor cap-

tura la irònica idea que els canvis aparents són precisament necessaris per a mantenir l'estructura fonamental del poder. En un context polític, la frase subratlla la naturalesa de les elits, que poden acceptar (i fins i tot promoure) canvis superficials per a assegurar que la seva posició dominant no es vegi substancialment alterada. Una estratègia efectiva que consisteix a promoure transformacions cosmètiques que puguin ser utilitzades per a evitar canvis profunds.

Pertany Macron a aquesta mena d'elits? La veritat és que un no pot evitar preguntar-se si Macron porta ja massa temps provant les mels del poder com per a deixar que uns altres li usurpin tal distinció. Mirant els es-

deveniments recents des d'una altura convingent, no em resulta forassenyat pensar que el president ha utilitzat aquest aforisme sobre l'adaptabilitat de les estructures de poder, adoptant canvis per a preservar l'estatu quo.

Una lectura sobre l'impacte en mercats. Conclusions principals:

1. Una assemblea nacional penjada (com la que ha acabat resultant) redueix significativament les possibilitats de polítiques disruptives. Això no és dolent.
2. Qualsevol dels escenaris (al meu entendre) més probables, resultaria en un efecte balsàmic per als actius francesos.
3. Em puc equivocar i desenvolupar-se

l'escenari 1 (al qual assigno un 30% de probabilitat). Al cap i a la fi, i com ja vaig avançar, les qualitats que precisa un líder per a ser acceptat pels francesos són legalitat i legitimitat, i Macron perdria tota legitimitat si no oferís al bloc d'esquerres la possibilitat de governar en minoria. En tal cas, estic convençut que les primeres decisions d'aquest govern serien desfer parts de la reforma laboral de Macron, i probablement modificaria l'estructura dels impostos al capital. En aquest cas, molt em temo que el mercat li ho podria prendre malament.

Sigui com sigui, els puc assegurar que els actius francesos (i europeus) no estaran com fins avui per molt de temps.

Els registres de morosos privats i públics

Pere Brachfield

@PereBrachfield

Soci director de Brachfield & Asociados Abogados

Des de fa molts anys hi ha a Europa diversos fitxers de solvència patrimonial, col·loquialment anomenats registres de morosos, fitxers de morosos o llistats de morosos. Tradicionalment, aquest tipus de registres de mora eren d'àmbit restringit, i havien estat utilitzats per entitats bancàries, caixes d'estalvis, companyies de serveis bàsics, emissors de targetes de crèdit, entitats financeres de tota mena, empreses de telecomunicacions, editorials i companyies subministradores d'energia. En aquests fitxers de morositat se sol incloure les da-

des de persones físiques i jurídiques que han mantingut deutes impagats durant un cert temps sense pagar-los, en general durant més de 90 dies naturals.

A l'Estat Espanyol el registre de morosos més veterà i conegut és el cèlebre RAI (Registre d'Acceptacions Impagades). Tot i que alguns malastrucs havien anunciat a la premsa la desaparició definitiva del cèlebre RAI i fins i tot havien arribat a escriure la seva necrològica, el RAI, com l'au Fènix, va renèixer i encara es troba en funcionament. El RAI va aconseguir posicionar-se tant al mercat financer que el seu nom va ser sinònim de registre de morosos per un fenomen que la lingüística anomena antonomàsia.

Actualment, el registre de morosos més conegut a Espanya és el conegut com a FITXER ASNEF, un bureau de crèdit que per-

met als seus membres consultar si un sol·licitant d'un crèdit és deutor en mora d'una altra entitat o entitats, de manera que, davant l'estudi del risc d'aquesta operació, es pot tenir una informació més fiable, que ajudi a la presa de decisions en les fases del cycle de crèdit. Aquest servei el gestiona l'entitat ASNEF-EQUIFAX Serveis d'Informació sobre Solvència i Crèdit, S.L.; ASNEF és l'acrònim de l'Associació Nacional d'Establiments Financers de Crèdit i és constituïda per bancs, societats de finançament, entitats de crèdit, establiments financers de crèdit i empreses de distribució. Actualment, la societat EQUIFAX IBERICA S.L. és l'encarregada del tractament del fitxer ASNEF.

El Fitxer ASNEF és un registre de solvència i mora que cobreix tots els productes financers, i és el fitxer més representatiu a Espanya, quant a informació relativa a la solvència patrimonial i de crèdit. La contractació del servei d'informació de crèdit té una doble funció: d'una banda, assegura que davant d'un impagament el deutor pugui ser inclòs en el Fitxer ASNEF, cosa que facilita la intenció de pagament; de l'altra, permet conèixer, en tot moment, la situació creditícia amb tot el mercat dels clients actuals i potencials. El Fitxer ASNEF és probablement la base de dades de morosos més gran a Espanya, amb més de quatre milions de registres de mora. Totes les entitats de finançament associades del Fitxer ASNEF ce-

deixen les dades a canvi de poder consultar el registre i comprovar que un futur prestatari no figurei ja fixat com a morós per haver deixat préstecs impagats en altres entitats de crèdit.

Ara bé, a Espanya des de fa alguns anys les administracions públiques també estan fent ús dels registres de morositat i llistats de morosos per revelar els noms dels morosos amb hisenda pública. Recentment, l'Agència Estatal d'Administració Tributària ha publicat la llista de morosos amb Hisenda d'acord amb allò establert a l'art. 95 bis de la Llei General Tributària i la denominació oficial de la qual és: «Publicitat de situacions d'incompliment rellevant de les obligacions tributàries». Aquest llistat està compost per les persones físiques i jurídiques que deuen més de 600.000 euros a les arques públiques. En total, aquesta llista té 123 pàgines, inclou 6.084 deutors entre persones físiques i empreses i l'import global de deutes recollit al llistat arriba als 15.237 milions d'euros. Alguns dels noms són molt coneguts pel públic.

Tot i això, cal no oblidar que l'artífex d'aquesta llista de morosos va ser el ministre d'Hisenda del Govern de Rajoy, Cristóbal Montoro que va emprendre l'any 2012 una croada implacable contra els morosos de l'Estat Espanyol mitjançant la posada en marxa d'un registre de morosos

Passa a la pàgina següent

Ve de la pàgina anterior

amb Hisenda. Montoro, com a paladí en la lluita contra els deutors recalitrants volia fer públics els noms dels defraudadors i morosos amb el fisc mitjançant la publicació de llistats de morosos com una espècie escarni públic i mesura de pressió perquè els afectats paguessin els seus deutes en veure's retratats als llistats de morosos. Després de superar molts obstacles i vèncer resistències al si del mateix Consell de ministres de l'executiu de Mariano Rajoy l'abril del 2015 el ministre va aconseguir finalment el seu objectiu quan el Consell de ministres va aprovar la publicació d'aquest particular llistat de morosos fiscals, dins de la reforma de la Llei General Tributària.

Cristóbal Montoro, que és Catedràtic d'Economia Aplicada, Hisenda Pública i Dret Tributari, feia anys que argumentava que, per lluitar contra el frau fiscal, cal fer públics els noms dels defraudadors i morosos amb el fisc mitjançant la publicació de les dades dels fitxers de morosos. Per aquest motiu crec que caldria anomenar aquest llistat de morosos amb Hisenda «la llista de Montoro», ja que va aconseguir modificar la Llei General Tributària i afegir l'article 95 bis, referent a la «publicitat de situacions d'incompliment rellevant de les obligacions tributàries». Sota aquest eufemisme s'amaga l'autorització a Hisenda per publicar el llistat de morosos amb les arques de l'Estat; en concret aquells que deuen molts diners al Tresor Públic. Amb tot, al meu entendre, en la publicació dels llistats de morosos s'ha col·locat el llistó molt alt; 600.000 euros és una quantitat molt elevada, cosa que permetrà que deutors amb quantitats impagades importants que estiguin als registres de morosos de l'Agència Tributària escapin a la difusió públi-

ca. Hauria estat més lògic posar el llistó en 120.000 euros, que és l'import amb què l'article 305.1 del Codi Penal delimita el delicte fiscal i que els deutors que mantinguin deutes amb Hisenda per un import superior i estiguessin als fitxers de morosos de l'Agència Tributària, foren també inclosos en el «llistat Montoro» de morosos.

La norma tributària vigent permet que surti a la llum pública la relació de defraudadors amb les sentències condemnatòries fermes dels delictes contra la Hisenda pública que es confirmen després de l'entrada en vigor de la reforma, encara que deriven de fets esdevinguts prèviament. Mitjançant aquest precepte es donarà publicitat parcial a les dades identificatives de les sentències condemnatòries fermes de delictes contra la Hisenda pública, és a dir delictes en l'àmbit fiscal, insolvències punibles i contraban. Ara bé, el llistat de morosos i defraudadors amb la Hisenda Pública queda limitat per llei als morosos que deguin més d'uns 600.000 euros a les arques públiques i que no haguessin estat pagades en el termini d'ingrés voluntari, llevat que esti-

guin ajornades o suspeses. Per tant, si un contribuent deu 599.999 euros al fisc no surt retratat al llistat de morosos, però si té la mala sort de deure 600.001 sí que veurà el seu nom reflectit a la «llista Montoro». Així doncs, els deutors recalitrants amb les arques públiques reben una intimació de pagament molt especial perquè saldïn els seus deutes. Cal tenir present que el llistat es pot descarregar lliurement a través del web oficial de l'Agència Estatal d'Administració Tributària.

Així mateix, seguint el model de llistat de morosos de l'AEAT, la Llei 18/2022, de 28 de setembre, de creació i creixement d'empreses més coneguda com a «Ley Crea y Crece» va establir el 2022 mesures per a la lluita contra la morositat en operacions comercials entre empreses privades, la qual suposa un llast important per a l'economia espanyola, molt especialment per a les pimes. Una de les seves normes estableix la creació d'un Observatori Estatal de la Morositat Privada, un òrgan col·legiat adscrit al Ministeri d'Indústria i Turisme, l'objectiu principal del qual és fomentar

una cultura de pagaments responsable i equitativa. L'Observatori s'encarregarà del seguiment de l'evolució de les dades de pagament i de la promoció de bones pràctiques en aquest àmbit. Per poder complir aquesta funció caldrà comptar amb les dades que recull l'AEAT després de la implantació del sistema de facturació electrònica obligatòria. Recentment, el Consell de ministres ha aprovat un Reial decret pel qual es crea aquest Observatori. Entre les funcions de l'Observatori destaquen el seguiment i l'avaluació sistemàtica de l'evolució de la morositat, l'elaboració de l'informe anual, l'elaboració de codis de bones pràctiques, la formulació de propostes d'actuació, el seguiment de les directrius de la UE en aquesta matèria. Així mateix, l'Observatori s'encarregarà de l'elaboració i la publicació d'un llistat d'empreses infractores que incompleixin el termini de pagament màxim prescrit per l'article 4 de la Llei 3/2004, de 29 de desembre, de mesures de lluita contra la morositat; és a dir, 60 dies després de la data de recepció de les mercaderies.

Consultori fiscal

Jaime Mesas

Auditor i assessor comptable

Aquesta setmana volem compartir amb els lectors la Consulta Vinculant número CV0304-2024 del Departament de Tributs i de Fronteres (en endavant, DTF), del 12 de març del 2024, en relació amb la consideració de servei financer i sobre el tipus de gravamen aplicable.

El consultant és una persona física titular d'un comerç amb activitat d'assessorament en matèria d'inversió, que consisteix en la prestació de recomanacions personalitzades als clients a petició seva o per iniciativa de l'entitat financera d'inversió, sobre una o més operacions relatives a instruments financers i l'elaboració d'informes d'inversions i anàlisis financeres o altres formes de recomanació general relativa a operacions en instruments financers, regulada per l'Autòritat Financera d'Andorra.

En aquest sentit, el consultant planteja quin tipus impositiu d'IGI s'aplica als serveis prestats d'assessorament financer.

En aquest sentit, el DTF determina que en relació amb la consulta tributària escrita sobre el tipus de gravamen aplicable als serveis d'assessorament financers prestats pel consultant, la Llei 11/2012, del 21 de juny, de l'impost general indirecte, sobre l'aplicació

del tipus de gravamen general, a l'article 57, disposa el següent:

“Article 57. Tipus de gravamen general
El tipus de gravamen general és d'un 4,5% i s'exigeix sempre que no es prevegi expressament l'aplicació d'un altre tipus de gravamen.”

Altrament, la mateixa Llei, en relació amb el tipus de gravamen incrementat, a l'article 60, estableix el següent:

“Article 60. Tipus de gravamen incrementat

El tipus de gravamen incrementat és d'un 9,5% i s'aplica a les prestacions de serveis bancaris i financers.”

De conformitat amb aquests preceptes, per determinar el tipus de gravamen aplicable als serveis d'assessorament prestats pel consultant esdevé essencial avaluar si aquests serveis poden tenir o no la consideració de servei financer. En relació amb aquesta consideració, convé tenir en compte el que disposa la normativa en vigor que regula el règim jurídic de les entitats operatives del sistema financer andorrà.

La Llei 7/2013, del 9 de maig, sobre el règim jurídic de les entitats operatives del sistema financer andorrà i altres disposicions que regulen l'exercici de les activitats financeres al Principat d'Andorra, a l'article 1, sobre l'objecte d'aquesta Llei, estableix el següent:

“Article 1. Objecte

L'objecte d'aquesta Llei és establir el règim jurídic de les entitats operatives del sistema financer així com diverses disposicions que

regulen l'exercici de les activitats financeres al Principat d'Andorra.”

La mateixa Llei, a l'article 3, preveu quines entitats formen part del sistema financer andorrà:

“Article 3. Composició del sistema financer andorrà

El sistema financer andorrà es defineix com el sistema financer que opera al Principat d'Andorra i que inclou:

a) les activitats financeres regulades i exercides per les entitats operatives del sistema financer andorrà;

b) els mercats financers andorrans;

c) altres activitats en relació amb les entitats operatives del sistema financer i els mercats financers andorrans, incloses les associacions professionals del sector financer.

Les entitats operatives del sistema financer andorrà són les següents:

- a) entitats bancàries;
- b) entitats financeres d'inversió;
- societats financeres d'inversió;
- agències financeres d'inversió;
- societats gestores de patrimonis;
- assessors financers.”

Altrament, el capítol tercer d'aquesta Llei estableix el règim jurídic de les entitats financeres d'inversió i preveu quins serveis tenen la consideració de serveis d'inversió i serveis auxiliars; concretament, l'article 20, apartat e, i l'article 21, apartats c i e, estableixen el següent:

“Article 20. Serveis d'inversió

D'acord amb aquesta Llei, es consideren

serveis d'inversió els següents:

e) l'assessorament en matèria d'inversió que consisteix en la prestació de recomanacions personalitzades als clients, a petició seva o per iniciativa de l'entitat financera d'inversió, sobre una o més operacions relatives a instruments financers;”

“Article 21. Serveis auxiliars

D'acord amb aquesta Llei, es consideren serveis auxiliars els següents:

c) l'assessorament a empreses en matèria d'estructura del capital, estratègia industrial i qüestions afins, i l'assessorament i els serveis en relació amb fusions i adquisicions d'empreses;

e) els informes d'inversions i les anàlisis financeres o altres formes de recomanació general relativa a les operacions en instruments financers;”

D'altra banda, l'article 26 menciona quines persones tenen la consideració d'assessors financers:

“Article 26. Assessors financers

Són assessors financers les entitats financeres d'inversió en forma de persona física o jurídica, que només poden prestar el servei d'inversió mencionat a la lletra e de l'article 20 i els serveis auxiliars mencionats a les lletres c i e de l'article 21.”

D'acord amb aquests articles, tenint en compte la classificació de l'activitat econòmica que desenvolupa el consultant, atès que els assessors financers es consideren entitats operatives del sistema financer andorrà i que els serveis auxiliars com els que presta el consultant estan previstos al règim jurídic de les entitats financeres d'inversió, a l'efecte de l'aplicació de l'impost general indirecte, el servei prestat pel consultant és un servei financer subjecte al tipus de gravamen del 9,5%.

Myandbank retorna el 3% de les compres amb targeta per reinvertir-los en una cartera automatitzada

Myandbank, el banc digital d'Andbank, ha llançat la campanya 'Inverteix mentre gastes' per la qual es retornarà el 3% de les compres que s'efectuïn amb la targeta en comerços als clients que tinguin o contractin una cartera automatitzada.

Amb aquesta promoció el client podrà reinvertir fins a 30 euros mensuals del que ha gastat amb la seva targeta a la seva cartera automatitzada. La reinversió es farà automàticament cada mes a la cartera que tingui contractada segons el seu perfil de risc.

L'objectiu de la campanya, que serà vàlida fins al 31 d'octubre, és promoure l'estalvi i la inversió entre els clients de Myandbank, donant la possibilitat d'invertir o augmentar la inversió en una gamma de carteres a les quals es pot accedir des de 150 euros i amb les comissions més baixes del mercat: 0,30% de gestió i 0,20% de custòdia (IGI inclòs).

Myandbank proposa sis carteres en base al perfil de risc de cada inversor: des de la cartera 'Debutant', amb 100% de renda fixa -fons monetaris i de renda fixa-, fins a la 'Fora Pista', amb 100%

de renda variable. Al mig, hi ha la 'Pista Verda', amb risc baix; la 'Pista Blava', amb risc mig-baix; la 'Pista Vermella', amb risc mig-alt i 'Pista Negra' amb risc alt.

Per la inversió, el client pot efectuar aportacions puntuals o periòdiques, així com escollir la freqüència de les transferències o aportacions. El cobrament de les comissions aplicades es fa trimestralment al compte d'efectiu vinculat a la cartera.

Increment del 7,6% de la despesa en ordre públic i seguretat

La despesa pública en Ordre públic i seguretat s'ha situat en els 64,1 milions d'euros l'any 2023, una quantitat que representa un increment del 7,6% respecte de l'any 2022 (59,5 milions). Aquest import, segons va publicar el Departament d'Estadística, suposa el 6% del liquidat total de les administracions públiques (sense comptar ni els actius ni els passius financers ni les transferències de Govern a les entitats de les administracions públiques), 3 dècimes menys que l'exercici anterior, i representa un 1,9% respecte al PIB, el mateix que l'any anterior.

Si s'analitzen els anys anteriors, doncs, cal tenir en compte que la despe-

sa durant el 2021 va situar-se en els 53,9 milions; durant el 2020 va ascendir als 55,2 i el 2019 la xifra fa ser de 63,1 milions d'euros. Entrant al detall de la xifra del 2023, cal tenir en compte que dels 64,1 milions de despesa, 35,9 van ser referents als serveis de policia; 8,5 als serveis de protecció contra incendis; 14,7 als tribunals de justícia; 4,3 al centre penitenciari; i 354.000 es van invertir en ordre públic i seguretat.

La despesa pública en Ordre públic i seguretat al Principat d'Andorra inclou la despesa per a aquestes funcions feta per l'administració central, l'administració local, el Tribunal Constitucional, el Consell Superior de la Justícia, el Raonador del Ciutadà i l'Agència Andorrana de Protecció de Dades (APDA).

El preu de la gasolina augmenta respecte a l'any passat

El preu mitjà de tots els carburants ha disminuït durant el mes de juny en comparació amb el mes anterior, però ha augmentat si es compara amb el juny de 2023. Així, segons va publicar el Departament d'Estadística, el gasoil de calefacció ha disminuït un 1,7%, la gasolina sense plom de 95 octans un 3,2% i la gasolina sense plom de 98 octans un 3,1%. De la mateixa manera, el gasoil de locomoció i el gasoil de locomoció millorat han disminuït un 2,6% i un 2,5%, respectivament.

En canvi, en comparació amb el mateix període de l'any passat, han augmentat el preu de tots els tipus de carburants: el gasoil de calefacció ha augmentat un 8,8%, el gasoil de locomoció un 3,4% i el gasoil de locomoció millorat un 3,2%. Així mateix, la gasolina sense plom de 95 octans i la gasolina sense plom de 98 octans han augmentat un 2,3% i un 2,2%, respectivament.

Quant a la comparativa dels preus mitjans dels primers sis mesos de l'any 2024 respecte al mateix període de l'any anterior, el gasoil de locomoció i el gasoil de locomoció millorat han disminuït un 0,1% i un 0,2%, respectivament. La gasolina sense plom de 95 octans i la gasolina sense plom de 98 octans augmenten un 0,2% en ambdós casos. Per la seva banda, el gasoil de calefacció ha

augmentat un 0,1%. Pel que fa a la comparació dels preus mitjans dels darrers dotze mesos amb el mateix període anterior, el gasoil

de locomoció i el gasoil de locomoció millorat han disminuït un 7,4% i un 7,3%, respectivament. La gasolina sense plom de 95 oc-

tans disminueix un 3,4% i la gasolina sense plom de 98 octans un 3,3%. El gasoil de calefacció ha disminuït un 12%.